

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2599 / DPSG
DATA 15.10.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 552 27.10.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea alin. (1) al art. 24 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997*”, inițiată de 6 deputați – PD-L, PSD (Bp. 313/2010).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 24 alin. (1) din *Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere pentru diferența dintre suprafața primită prin aplicarea legilor fondului funciar și cea avută în proprietate, persoanelor fizice și juridice, sau, după caz, moștenitorilor acestora se face pe vechile amplasamente, *având în vedere structura de proprietate forestieră existentă în momentul deposedării abuzive de către regimul comunist prin aplicarea Constituției din 1948.*

II. Observații și propuneri

1. În forma actuală, art. 24 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 prevede că reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, pentru diferența dintre suprafața primită prin aplicarea legilor fondului funciar și cea avută în proprietate, persoanelor fizice și juridice, sau, după caz, moștenitorilor acestora, se face pe vechile amplasamente, fără altă precizare.

Referitor la sintagma ce se dorește a fi introdusă, trebuie observat că formularea din propunerea legislativă nu-și găsește corespondent în actele normative care reglementează regimul juridic al fondului forestier.

Astfel, *Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic, cu modificările și completările ulterioare*, prevede, la art. 1 alin. (1) că totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, *fondul forestier național*. Acesta include, potrivit alin. (2) al aceluiași articol:

- pădurile, terenurile în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere, terenurile destinate împăduririi (terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite în condițiile legii a fi împădurite);

- terenurile care servesc nevoilor de cultură (pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante-mamă);

- terenurile care servesc nevoilor de producție silvică (culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi);

- terenurile care servesc nevoilor de administrație silvică (terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic);

- terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora (sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătoresc, drumuri și căi forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier);

- iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, perdelele forestiere de protecție, jnepenișurile, pășunile împădurite cu consistență mai mare sau egală cu 0,4 calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră, legiuitorul precizând la alin. (3) că toate terenurile incluse în fondul forestier național sunt terenuri cu destinație forestieră.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, sunt considerate *păduri*, fiind incluse în fondul forestier național terenurile cu o suprafață de cel puțin 0,25 ha, acoperite cu arbori, care trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație, legea precizând la alin. (2) al aceluiași articol că termenul pădure include pădurile cuprinse în amenajamentele silvice la data de 1 ianuarie 1990, precum și cele incluse ulterior în acestea, în condițiile legii, perdelele forestiere de protecție, jnepenișurile, pășunile împădurite cu consistență mai mare sau egală cu 0,4, calculată numai pentru suprafața ocupată efectiv de vegetația forestieră.

Art. 7 alin. (1) din Codul silvic arată că, în raport de forma de proprietate, fondul forestier național poate fi: *fond forestier proprietate publică a statului, fond forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, fond forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și fond forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale*, acesta din urmă incluzând domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, care este cuprins în fondul forestier național, legea interzicând - la alin. (3) al aceluiași articol - trecerea terenurilor forestiere din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Analizând dispozițiile legale anterior menționate precum și anexa la Codul silvic, în niciunul dintre aceste texte nu există o definiție sau o explicitare a sintagmei „*structură de proprietate forestieră*”, astfel cum se prevede în propunerea legislativă pe care o analizăm.

Menționăm că în conformitate cu dispozițiile art. 4 în sensul Codului silvic, definițiile termenilor utilizați sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din Cod. Considerăm că dacă s-a dorit introducerea unor noi termeni sau noțiuni de specialitate în cuprinsul Legii nr. 1/2000, atunci era necesar să se fi definit sau să se fi explicat acești termeni.

De asemenea, în propunerea legislativă se vorbește despre „...*structura de proprietate forestieră existentă în momentul depozitării abuzive de către regimul comunist prin aplicarea prevederilor Constituției din 1948*”.

Precizăm că depozitări abuzive de terenuri și de alte bunuri mobile sau imobile au fost făcute de către regimul totalitar din România în perioada 1945-1989 nu numai prin invocarea Constituției din 1948, ci și a celor ulterioare precum și a altor acte normative. În aceste condiții se pune întrebarea de ce a fost necesar să se prevadă în cadrul formulării propuse numai prevederile Constituției de la 1948.

Este adevărat că în *Expunerea de motive* se vorbește despre bunurile preluate abuziv de către statul comunist în baza art. 6 din Constituția Republicii Populare Române din 13 aprilie 1948, însă imobile - terenuri și construcții - au fost trecute în mod abuziv în proprietatea statului până în 1989.

Totodată, trebuie observat că voința legiuitorului, prin elaborarea și adoptarea Legii nr. 1/2000, a fost aceea de a reconstitui dreptul de proprietate pe vechile amplasamente, fără să condiționeze aceasta de o eventuală „*structură de proprietate forestieră*” existentă în momentul în care terenurile au trecut în proprietatea statului, deoarece orice condiționare de o eventuală „*structură de proprietate*” ar fi făcut imposibilă reconstituirea dreptului de proprietate forestieră.

2. Considerăm că principalul efect al modificării art. 24 alin. (1), așa cum propun inițiatorii, ar fi acela că terenurile care se aflau în proprietatea statului la data preluării abuzive a pădurilor proprietate privată de către regimul comunist și cele care au intrat ulterior în mod legal în proprietatea statului nu vor putea face obiectul compensării în situația în care restituirea vechiului amplasament către foștii proprietari nu este posibilă. Compensarea foștilor proprietari s-ar putea face în această situație, exclusiv din terenuri care, anterior anului 1948, se aflau în proprietate privată și care au fost preluate abuziv de către stat, iar, în situația în care aceste suprafețe ar fi insuficiente, s-ar trece direct la acordarea de despăgubiri bănești, fără a se oferi foștilor proprietari posibilitatea de a fi puși în posesie cu terenuri proprietate a statului.

Or, apreciem că această situație ar trebui evitată, restituirea în natură a terenurilor forestiere fiind atât în avantajul foștilor proprietari, cât și în avantajul statului român care nu ar fi nevoit să îi despăgubească pe aceștia de la bugetul de stat.

Dacă, pe de altă parte, prin adoptarea inițiativei legislative se dorește doar a se institui o ordine de stabilire a amplasamentelor, în sensul că, dacă nu este posibilă restituirea vechiului amplasament, noile amplasamente oferite în compensare vor fi stabilite de către comisiile de fond funciar în primul rând dintre terenurile care anterior anului 1948 au fost proprietate privată a persoanelor fizice și juridice altele decât statul român și, doar în secundar, în situația în care nu mai există astfel de terenuri vor putea fi oferite și terenuri forestiere proprietate a statului și înainte de 1948 sau care, ulterior acestui an, au intrat în proprietatea statului român în mod legal, susținem acest demers legislativ.

Pentru ca această împrejurare să rezulte cu claritate, apreciem însă că este necesară introducerea unui nou alineat cu următorul conținut:

„În măsura în care nu este posibilă restituirea vechiului amplasament, reconstituirea dreptului de proprietate se poate face și cu privire la terenuri forestiere care s-au aflat în proprietatea statului român înainte de anul 1948, pe terenuri care au intrat ulterior, în mod legal, în proprietatea statului sau care au fost incluse în amenajamentele silvice după această dată”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative, sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor de la pct. II.**

Cu stimă

Emil BOG

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului